

PŮST NENÍ *V KŘEŠŤANSTVÍ* CÍLEM

**POSTIT SE NEJEN „OD NĚČEHO“,
ALE HLAVNĚ „PRO NĚCO“**

V autentickém křesťanském pojetí není půst cílem sám o sobě, ale je prostředkem. Cílem půstu je přiblížení se Bohu a projevení účinné lásky k bližním. Tedy ne postit se jen „od něčeho“, ale také „pro někoho“ – čili ve prospěch lásky křesťana k Bohu a k bližním.

Odříkat by si člověk měl jednak to, co mu v křesťanském životě překáží, což je dnes například i závislost na mobilu, internetu, autu apod., a to, co „uvolní“ jeho dobrý vztah k bližním. Výsledkem může být třeba čas věnovaný osamělému člověku, věcný nebo peněžitý dar potřebným, apod.

FORMY PŮSTU SE RŮZNĚ MĚNILY

Podíváme-li se do historie, potom skutečně uvidíme, že se formy půstu různě měnily, ale podstata jeho významu a smyslu je ta, jak je uvedeno výše. Pokud chce člověk sobě samému dokázat, že se dokáže něčeho vzdát, nebo že dokáže udělat něco navíc, je to sice z hlediska rozvoje osobnosti mnohdy prospěšné, ale z hlediska víry je to jaksi „na půl cestě“. A může to být docela dobře narcistické, když pak obdivuje sebe sama, co dokázal.

Takže stručně řečeno: Křesťanský smysl půstu se naplňuje, když je jeho výsledkem a záměrem posun na cestě lásky k Bohu a k bližnímu a posun na cestě od „brzdících závislostí“ ke svobodě pro dobré věci. A forma půstu pak může být taková či onaká...

(doc. Aleš Opatrný, Th.D.)

*Není půst, jaký si přeji, spíš toto:
rozvázat nespravedlivá pouta,
utiskované propustit na svobodu?
Lámat svůj chléb hladovému,
popřát pohostinství bloudícím ubožákům,
neodmítat pomoc svému bližnímu?*

(srov. Bible Iz 58,4–7)